

Нехай їх прикрутять!

Опубліковано: 18.12.2019 Автор: Держачова Ольга

Зізнаюся, фраза, винесена у заголовок, не моя. Випадково почута. Ні, не почута, кинута в спину, немов ніж. Якщо у тебе встромили ножа, то думаю, ти маєш право його лишити собі. Я не привласнюю цю фразу, просто не знаю авторки. То була котрась із двох пань, яких я обходила, поспішаючи на зустріч із магістранткою. Імен їхніх не знаю, та й не хочу знати. Пані обговорювали викладачів і те, що тепер можна скаржитися у міністерство і нехай їх, викладачів, люди з міністерства прикручують.

Мабуть, (ні, таки без «мабуть») я щиро переконана, що у цих пань були серйозні підстави на оте «нехай їх прикрутять». Вже зараз уявляю, які можуть розгорітися дискусії під цим блогом, де обурені читачі писатимуть, кому і скільки вони платили в універі, забуваючи, однак, згадати, що руки їм ніхто не викручував, а для безболісного складання іспитів варто просто вчитися. Одразу маю прохання для тих, хто читатиме: а згадайте краще і напишіть під блогом те добре, що робив для вас викладач. Я не вірю, що не знайшлося жодного. У моєму житті їх було багато. І робили вони щось добре не тому, що були змушені чи отримували за це зарплату, а тому, що вони просто класні.

Я не втручалася в діалог двох пань, бо не пхаюся в розмови, які мене не стосуються, і не висловлюю свою думку, коли мене не питають, але оте «нехай їх прикрутять!» трохи заболіло. Що прикрутять? Додатковий час, який викладачі проводять з вашими дітьми, пояснюючи те, що вони не зовсім зрозуміли на лекції? Отой час, завдяки якому ваші діти виграють призові місця на студентських олімпіадах чи отримують стипендії від благодійних фондів за успішні проекти? Любов, яку дарують, не очікуючи вдячності? Що прикрутять? Ночі, витрачені на читання і виправлення наукових робіт, курсових та магістерських ваших чад?

А може, варто прикрутити не викладачів, а активність і прагнення тих, хто нічого не тямить, всюди впхатися? Прикрутити оті крики: «Ви університет, от і вчіть і виховуйте!» Повірте, мені важко навчити вашу дитину у віці 17-18 років не брехати, якщо брехня – це норма спілкування у вашій родині. Мені важко її у принципі навчити, якщо вона не хоче і ви на боці її нехотіння, мовляв, навчання – це таке. Якщо «таке», то нащо тоді взагалі йти на це навчання, платити за нього гроші, а тим більше когось прикручувати? Але я все одно вперто вам телефоную, коли ваша дитина не приходять вкотре на пару (так, ми всі дорослі й самостійні, але...), просто, щоб переконатися, що вона жива-здорова, і зовсім не для того, аби почути: «Та здамо ми той ваш залік!». Мені важко пояснити вашій дитині, якщо ви їй не пояснювали цього вдома, чому іноді книжка важливіша за цигарки. Так само важко пояснити, що музеї та театр не шкодять її здоров'ю, а навпаки.

Знаєте, у кожного викладача є своя валіза із тим, кого і за що варто прикручувати. Чого лише варті дзвінки окремих батьків з погрозами і прокльонами! Ми, викладачі, про це не говоримо. Як і про те, як витираємо сльози вашій дитині, бо ви далеко – в Іспанії чи Португалії. Ми мовчимо про те, якими нестерпно довгими здаються хвилини, коли мчить швидко до університету, бо вашій дитині раптом стало зле, тобто начебто і не зовсім раптом і у неї є проблеми зі здоров'ям, от тільки у

довідці про це жоднісінького слова (але це вже хай буде на вашій совісті). Та ми багато про що не пишемо у соцмережах, шануючи приватний простір вашої дитини і маючи повагу до себе. Але ж для вас якщо не написано у соцмережі і не додано фоточок, то й начебто того не існує. Мені важко уявити, як хтось із моїх колег виставляє пост у Фейсбуці такого, наприклад, змісту: «Сьогодні студентці N. стало зле у мене на парі, бо вчора вона занадто довго була в нічному клубі. Відпоювала її мінералкою. Краще не стало, тому викликала швидку». І фоточки: студентка N. з мінералкою, з лікарем зі швидкої і на додачу селфі із автором посту. Або: «Сьогодні на моїй парі у студентки W. почалися пологи. Допомогали, як могли, усією кафедрою. Швидка так довго їхала». І відповідні фото: студентка на фоні представників кафедри. А для кращого ефекту можна ще й сфоткати води, що відійшли. Повірте, буває різне. Таке різне, що його важко уявити. Мабуть, це різне теж варто прикрутити?

У 17-18 вони ще діти, але вже дорослі і можуть самі про себе подбати в університеті без вашого втручання і погроз когось і за щось прикрутити. А якщо буде потрібна ваша допомога, ми неодмінно зателефонуємо, бо нам не начхати, де ваша дитина і що з нею. Не начхати, до речі, іноді нам більше, ніж вам.

Я не скаржуся на викладацьку працю, бо якщо почну скаржитися, то варто, мабуть, шукати якусь іншу роботу. Я просто для себе хочу зрозуміти, кого і за що прикручувати.

Може, не прикручувати варто, а просто бути взаємно вихованими. Ми поважаємо і любимо ваших дітей, а... Ні, нас не конче любити, поважати – теж можете не поважати. Вашого мовчання буде достатньо.